

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 161.

Trettende Session.

41de Møde.

Løvedagen den 23de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Rimestad: Det behøver jeg jo ikke at høre, da jeg ved min Tale har viist, at jeg ikke har ladet mig bevæge.

Ordføreren: Naar jeg ved Begyndelsen af Forhandlingerne idag tillod mig at hyltre den Formening, at Discussionen neppe vilde blive meget omfattende, og at man ikke vilde finde Anledning til at fordybe sig i Sagens Realitet, saa er jeg bleven væsentligt skuffet; men jeg maa erkjende, at jeg har hørt flere indholdsrige og oplysende Foredrag og hørt dem med Glæde, og det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der tidligere maatte have været i Tvivl om, hvad der her i Sagen er det Rette, maae ved disse Foredrag være blevene overbeviste om, at det er det Rette at følge Regjeringen og Udvalgets Fleertal. Efter de Udtalelser, der ere fremførte, baade fra flere Medlemmer af Udvalget og fra andre ærede Medlemmer, skal jeg nu saameget mindre komme ind paa Sagens egentlige Realitet, navnlig skal jeg ikke indlade mig paa, med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) at discutere hans meget særegne Theori om Domsmagten, om Dørighedsmagten, om disse Magters indbyrdes For-

hold og om Skifterettens Natur og Væsen, i hvor interessant det end ganske viist under andre Forhold og paa andet Sted kunde være at discutere disse Spørgsmaal med en begavet Mand; men jeg skal kun berøre enkelte Punkter i hans Foredrag, der mere umiddelbart angaae Sagen, som den i dette Dieblik foreligger. En væsentlig Betragtning, der tilhører Sagen, som den nu foreligger, var, at Udvalgets Fleertal skulde have brudt Staven over dets Anbefaling af Regjeringens Udkast ved at sige: Lad os kun i Dieblirket faae Regjeringsudkastet, men vi maae meget snart have noget Andet, fordi dette ikke duer. Ja, havde vi sagt det, var det rigtignok en meget daarlig Anbefaling og en meget svag Indstilling til det ærede Thing; men saaledes forholder det sig ikke; baade i Betænkningen og i det Foredrag, jeg som Ordfører havde den Ære paa Udvalgets Vegne at fremføre ved den foregaaende Behandling, tillod jeg mig at udtale, at man ved Regjeringens Udkast i det Væsentlige fandt alle de hidtil fremhævede Anker mod Skifteforvaltningen i Kjøbenhavn hævede, og at jeg for mit Vedkommende navnlig ikke meente, at det var nødvendigt at gaae videre. Jeg henviste dem, der havde en anden Mening, til, at der rimeligviis snart vilde komme en Leilighed, hvor der paany vilde blive Discussion om denne Materie, hvor altsaa anderledes Tænkende kunde gjøre deres Anskuelser gjældende, nemlig ved Forhandlingen om den almindelige Reform af Retspleien her i Kjøbenhavn, der jo staaer for Døren, og jeg fremhævede specielt, at Hof- og Stadsretten efter min Mening i flere Henseender lider af Mangler, og det Mangler, der